

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. B. Adalberti oratio, pœnitenti meretrici morbum, pro Purgatorio
impetrat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Cap. XXVII. Undecima morb. causa, ut ad poenitentiam vocemur. 283.
de dentium, aut renum, aut pedum dolore, querimur, & caelum
terraeque lamentis complemus? Sancti, ob leuia delicta, graua
tormenta lubentes pertulerunt: nos, ob grauissima crimina, le-
uissimas poenas vix sustinemus.

Fuerunt tamen etiam magni peccatores, qui, ob scelera
sua, mallet in hac vita, morbos cruciantes, quam in altera
flamas purgantes tolerare, atque ideirco morbos sponte ele-
gerunt. Insigne eius rei exemplum extat in vita B. Adalberti
Monachi Altachensis, qui generoso & perantiquo sanguine Sue-
uorum, e militari familia dynastarum Hayerloana oriundus, post
iuuenilis aetatis licentiam, infra Reginoburgum ad ripam Da-
nubij secundae Boicae, inter oppida Straubingam & Dekendor-
fum, a Poppone Abbate in coenobium Altachense receptus,
miros in vita spirituali progressus fecit, adeo martyrij sitiens, ut
etiam inter barbaras & paganas gentes vellet Christum praedi-
care. Hac Adalberti virtus Popponem inuitauit, ut ei curam iuuen-
tutis, & scholarum commendaret, parociamque committeret, & ad
proximum demum ab se gradum Prioris eueheret, cum in omni officij
munere ita se tractaret, uti nihil ab eo plus antistes desiderare posset. In-
de magis in dies ac magis virtus Adalberti inclarescere, prodigijs ma-
nifestis in vulgus prodi, concursus ad illum veluti certum periclitan-
tium asylum fieri, scelerum & flagitiorum sarcinis onerati ad pedes
illius accidere, onera delictorum ponere, medicinam agris animis qua-
rere. Ille omnibus certatim succurrere, multisque per poenitentiam
calum aperire. Erat inter ferè depositos & deploratos, certe peccandi
consuetudine inueteratos muliercula, qua corpus, seu quasi seu vo-
luptatis causa, inter procos vulgauerat, nec tamen eo progressa erat,
ut spem salutis poneret. Morbo suo remedium quasiura Adalbertum
supplex conuenit, ignosceret impura, & veniam praeteritis impertiretur,
spondere se continentiam, moresque sanctiores. Accepit condicionem
haud imperitus animorum medicus Adalbertus, curam agra conscien-
tia admoet, & cali spem facit, si de cetero vitam emendatiorem polli-
ceatur. Nihil non promittunt agri mortales, sed non perinde quod pro-
misere, praestant; quod nemo satis suam ipse animi imbecillitatem ex-
ploratam habeat. Misnia (nam hoc cognomen puella fuit) cum
aliquandiu voluptatibus inconcessis temperasset, atate floreque corporis,

N° 2

& is

VII.

Matth. R^o
derus volum.
2. Bauariae
sanctae pag.
323.

XI

1. 2. 3. 4.

1. 2. 3. 4.

& insidijs procantium, artibusq; bestis generis humani circumuenta
 signatam voto pudicitiam rursus violavit, vulnusq; recrudescens apud
 Adalbertum acerbis lachrymis deploravit. Qui cum illi, consulto prius
 Numina, auctor esset, ut victum labore quareret, lanam faceret, co-
 lum tractaret, etiamq; vitiorum omnium perennem fontem studioss-
 simè declinaret, & sicubi venenum hausisset, statim per lachrymas &
 confessionem rejiceret. Paruit monenti, & usu studioq; virtutu eò per-
 uenit, ut iam omnia corporis gaudia repudiaret, casteq; viveret. Tum
 Adalbertus ut securam salutis redderet, quasiuit ex puella, quando
 Iudici supremo pro delictis vita praterita vellet satisfacere, vivane, an
 mortua? hic cum illa, velut olim Mauritius Imperator, omnino pra-
 sentis vita cruciatu umbram ad futuros esse non ignoraret, hic, in-
 quit, cum D. Augustino, mi Pater, hic vre, hic seca, & in aeternam
 parce. Vide, inquit Adalbertus, ne te voti huius olim poeniteat,
 & ingressus ad eam sacram cepit numen supplex venerari, rogareq; ut
 poenitentem hic mulierem expiaret, nec poenas à mortua seniores exi-
 geret. Exin, altero mox die, tantus faminam capitis dolor inuasit, ut
 manibus pedibusq; in globum collectis, sursum deorsumq; ritu pila vol-
 ueretur, & incredibili celeritate, spectante illo ipso & miserante, qui
 hac litteris consignavit, raperetur. Atq; inter hac tormenta membro-
 rum, & aurium & lingua ferè usu destituebatur, nisi quòd subinde
 Magna Dei Matris & opitulatricis Virginis nomen, ipsumq; Adalber-
 tum in clamaret. Sed erant morbo sua saepe interualla, uti respirare
 misera nonnumquam posset. Quandocumq; tamen vel Adalbertum
 respiciebat viuum, vel mortui postea tumulum reuisebat, identidem
 poena recurrebat, ut publicè constaret, cui tanti cruciatu corporis in-
 acceptis essent referendi, quos mulier, pro certo futura gratia pignore,
 grato, volenteq; animo sustinebat.

IX.

Iob. 33. 19.

Psal. 6. 1.

Hoc est, quod apud Iobum legimus de Deo hominem non
 solum puniente, per morbos, sed etiam sanante atque emendan-
 te. Increpat quoque, inquit Eliu, per dolorem in lectulo, & omnia
 ossa eius marcescere facit. Si quis enim ad alias Dei voces corre-
 ptionesq; obsurdescit, neque sit melior micibus verbis, tunc
 suerius loquitur, & arguit in furore, & in ira corripit, conijcitq;
 contumacem in lectum, & grauissimum morbum, & paulatim
 vim doloris acuens, vitamq; ad summum discrimen adducens,

ex